

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 31 mars 2014

Nr. ref.: RK583/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI123/13

Parashtrues

Afrim Karaxha

Vlerësimi i kushtetutshmërisë
së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. Mlc. Nr. 93/2011,
të 1 shkurtit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

- Kërkesa është dorëzuar nga z. Afrim Karaxha (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi), i cili përfaqësohet nga z. Mahmut Halimi dhe z. Betim Shala, avokatë nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Rev. Mlc. Nr. 93/2011, i 1 shkurtit 2013, i cili iu dorëzua parashtruesit më 25 prill 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. Mlc. nr. 93/2011, të 1 shkurtit 2013. Në aktgjykimin e saj, në rastin lidhur me ndarjen e pronës, të fituar gjatë bashkësisë martesore, Gjykata Supreme aprovoi kérkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, të parashtruar nga Prokurori i Shtetit dhe kérkesën për revizion, të ushtruar nga ish-bashkëshortja e parashtruesit, me të cilin e ndryshoi aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë dhe e vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës Nr. 03/L-131 (në tekstin e mëtejmë: Ligji), dhe në rregullin 56 (2) të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 14 gusht 2013, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 30 gusht 2013, bazuar në Vendimin GJR. KI123/13 të Kryetarit të Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Kryetari), gjyqtarja Snezhana Botusharova u caktua gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, bazuar në Vendimin KSH. KI123/13 të Kryetarit u caktua Kolegji shqyrta, i përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Enver Hasani.
7. Më 23 shtator 2013, Gjykata e informoi parashtruesin dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kérkesës. Të njëjtën ditë, Gjykata e njoftoi Gjykatën Themelore në Prishtinë dhe kérkoi dorëzimin e fletëkthesës, e cila tregon datën se kur i ishte dorëzuar parashtruesit Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Rev. Mlc. nr. 93/2011, i 1 shkurtit 2013.
8. Më 2 tetor 2013, Gjykata Themelore në Prishtinë e dorëzoi në Gjykatë kopjen e fletë-kthesës, e cila tregon se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Rev. Mlc. nr. 93/2011, i 1 shkurtit 2013, i ishte dorëzuar parashtruesit më 25 prill 2013.
9. Më 20 janar 2014, Kolegji shqyrta e shqyrtoi reportin e gjyqtares raportuese dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë, papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

10. Parashtruesi ishte i martuar me ish-bashkëshorten e tij prej vitit 1978 deri më 2000.

11. Më 5 nëntor 1980, parashtruesi i kërkesës dhe ish-bashkëshortja e tij kishin lidhur një kontratë për blerjen e një banese në Prishtinë. Bazuar në shkresat e lëndës, babai i parashtruesit kishte kontribuar me një shumë të caktuar për blerjen e asaj banese.
12. Më 12 gusht 1982, parashtruesi, babai i tij dhe ish-bashkëshortja e tij kishin arritur një marrëveshje, duke përcaktuar se, në rast të ndonjë kontesti në mes të palëve, palët pajtohen se pronësia e banesës do të ndahet në bazë të investimeve të secilës nga palët. Kjo marrëveshje ishte vërtetuar nga Gjykata Komunale në Prishtinë (Vendimi Nr. 2709/12).
13. Pas shkurorëzimit, më 11 maj 2000, ish-bashkëshortja e parashtruesit dhe tre fëmijët e tyre mbetën në banesën e tyre të përbashkët.
14. Më 10 korrik 2000, parashtruesi paraqiti padi në Gjykatën Komunale në Prishtinë, duke kërkuar ndarjen e pronës së fituar gjatë bashkësisë martesore dhe gjithashtu kërkoi pronësinë mbi banesën, në pjesën për të cilën ai dhe i ati i tij kontribuuani për blerjen e saj.
15. Më 12 korrik 2005, Gjykata Komunale në Prishtinë mori Aktgjykimin C. nr. 330/2000, me të cilin e refuzoi pjesërisht padinë e parashtruesit dhe e aprovoi në tërësi kundërpadinë e ish-bashkëshortes së tij, duke vërtetuar se parashtruesi i kërkesës dhe ish-bashkëshortja janë bashkëpronarë, secili me nga $\frac{1}{2}$ të pjesës ideale të banesës.
16. Në aktgjykimin e lartcekur, Gjykata Komunale në Prishtinë pretendoi:

[...]

“Kështu, pretendimet e paditësit-kundër të paditurit se kontributi i tij është me i lartë vlerësohet pa ndikim në bindjen e gjykatës. Këtë nga shkaku se si rezulton nga vet deklaratat e ndërgjyqeve të dëgjuar si palë në këtë çështje fare kuartë përfundohet se që të dy bashkëshortët janë angazhuar në kuadër të rrëthanave konkrete të rastit, se të ardhurat nga puna i kanë pasur përafërsisht të njëjtë, se dallimi në të ardhura dhe fitime nuk ishte i një vëllimi i cili do të përfaqëson shfrytëzim të njenit bashkëshort nga ana e tjetrit, se e paditura përvëç punës në ndërmarrje është kujdesur edhe për paditësit dhe për tre fëmijët të përbashkët dhe për të gjitha punët e amvisërisë, gjë e cila përfaqëson angazhim të shtuar dhe e cila ne kuptim të nenit 314 të Ligjit mbi martesën dhe marrdhaniet familjare është me ndikim me rastin e gjykimit për vëllimin e kontributit të secilit bashkëshort në fitimin e pasurisë gjatë martesës”.

[...]

Kështu, në praninë e faktit se kontraktues në kontratën mbi blerjen e banesës ishin paditësi Afrim dhe e paditura [...], se banesa në kadastër është regjistruar vetëm në emër të tyre si dhe rrëthanave se ndaj tyre asnjëherë nuk kishte kërkesë të personave të tretë, gjykata vlerëson se çështja duhet gjykuar vetëm si bashkëpronësi martesore. Pretendimet e paditësit se kishte ndihmë nga babai dhe vëllai në rastin konkret vlerësohen pa ndikim derisa diç e tillë nuk është bërë me përcaktim vetëm për njërin bashkëshort. Kështu, në pajtim me rregullat juridike ndihma e dhanë një

bashkësie martesore konsiderohet se u është bërë të dy bashkëshortëve nëse shprehimisht nuk përcaktohet ndryshe".

[...]

17. Parashtruesi i kérkesës ushtroi ankesë në Njësinë e Inspektimit Gjyqësor të Departamentit të Drejtësisë (UNMIK) duke pretenduar sjelljen e pahijshme të gjyqtares së Gjykatës Komunale të caktuar në lëndë dhe të zvarritjes së panevojshme të procedurës.
18. Rrjedhimisht, më 5 dhjetor 2005, drejtori i Departamentit të Drejtësisë, iu përgjigj ankesës së parashtruesit të kérkesës, duke deklaruar se në bazë të hetimeve të kryera nga Njësia e Inspektimit Gjyqësor, Njësia nuk mundi të gjejë prova bindëse, të cilat do t'i mbështesnin pretendimet e parashtruesit. Duke iu referuar kohëzgjatjes së procedurës, është konstatuar që Gjykata mbajti 15 seanca nga 10 prilli 2001, data kur gjyqtarja është caktuar në lëndë, deri më 12 korrik 2005, data kur Gjykata Komunale në Prishtinë nxori aktgjykimin e saj. Sipas kësaj Njësie, vonesat e procedurës ishin për shkak se rasti ishte i ndërlidhur.
19. Kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale, C. nr. 330/2000, të 12 korrikut 2005, parashtruesi i kérkesës ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë.
20. Më 12 dhjetor 2007, Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktvendimin Ac. nr. 953/2005, ka prishur Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, C. nr. 330/2000, të 12 korrikut 2005, dhe e kishte kthyer çështjen për rigjykim në gjykatën e shkallës së parë.
21. Më 10 qershor 2008, Gjykata Komunale, me Aktgjykimin C. nr. 302/2007, e aprovoi kérkesën e ish-bashkëshortes së parashtruesit të kérkesës dhe vërtetoi që parashtruesi dhe ish-bashkëshortja janë bashkëpronarë, secili $\frac{1}{2}$ të pjesës ideale të banesës.
22. Parashtruesi i kérkesës ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale (C. nr. 302/2007, të 10 qershorit 2008).
23. Më 24 shkurt 2011, Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktgjykimin Ac. nr. 1546/2008, e aprovoi ankesën e parashtruesit dhe ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale, C. nr. 302/2007, të 10 qershorit 2008, me të cilin e aprovoi padinë e parashtruesit dhe vërtetoi se parashtruesi është pronar i pjesës së banesës për 85.48% dhe ish-bashkëshortja e tij, pronare e pjesës së banesës për 14.52%.
24. Në aktgjykimin e lartcekur, Gjykata e Qarkut gjeti se:

[...]

"Me qenë se pranë gjykatës së shkallës së parë plotësisht është vërtetuar gjendja faktike mirëpo gabimisht është aplikuar e drejta materiale kur gjykata e shkallës së parë bëri ndarjen e fitimit të bashkëshortëve sipas kontributit të bashkëshortëve martesorë, ndërsa jo sipas marrëveshjes së tyre me shkrim, atëherë aktgjykimin e shkallës së parë është dashtë me e

ndryshuar dhe pronësinë e banesës lëndore me vërtetuar në bazë të kontratës Vr.nr.2709/82 të 12.08.1982 dhe konstatimit të ekspertit me të cilin është vërtetuar përqindja e pronësisë sipas kontributit të bashkëshortëve”.

25. Më 19 prill 2011, parashtruesi i kërkesës paraqiti propozim për ekzekutimin e Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1546/08, të 24 shkurtit 2011, në Gjykatën Komunale në Prishtinë, gjegjësisht, për të detyruar ish-bashkëshorten e tij t’ia dorëzojë parashtruesit posedimin e banesës.
26. Më 6 qershor 2012, Gjykata Komunale e refuzoi përmbarimin e propozuar. Kundër Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, parashtruesi ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë.
27. Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktvendimin Ac. nr. 574/2012, të 6 nëntorit 2012, ka aprovuar ankesën e parashtruesit si të bazuar dhe e ka kthyer rastin për rigjykim në Gjykatën Komunale në Prishtinë.
28. Kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1546/08, të 24 shkurtit 2011, Prokurori i Shtetit paraqiti kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë dhe ish-bashkëshortja e parashtruesit si e paditur-kundër-paditëse paraqiti revizion në Gjykatën Supreme, duke pretenduar aplikimin e gabueshmë të së drejtës materiale dhe shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore.
29. Më 1 shkurt 2013, Gjykata Supreme, me Aktgjykimin Rev. Mlc. Nr. 93/2011, i aprovoi si të bazuara kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë dhe revizionin e së paditurës–kundër-paditëses, me të cilin e ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, (Ac. nr. 1546/2008, të 24 shkurtit 2011) ashtu që Aktgjykimi i Gjykatës Komunale në Prishtinë, C. nr. 302/2007, i 10 qershorit 2008, mbeti në fuqi.
30. Në aktgjykimin e lartcekur, Gjykata Supreme konstatoi:

[...]

“se gjykata e shkallës së parë ka zbatuar drejt të drejtën materiale, kur ka vërtetuar se ndërgjyqësit janë pronarë të ½ të pjesës ideale të banesës kontestuese, përcaktuar si në dispozitiv të aktgjykimit”.

31. Gjykata Supreme, në Aktgjykimin e saj, argumentoi më tej:

[...]

“Kontrata për blerjen e banesës (e vërtetuar në Gjykatën komunale në Prishtinë, dat 12.08.1982), lidhur në mes të Afrim Karaxhës dhe [bashkëshortes], dhe të atit të Afrim Karaxhës dhe [...] si dhe të atit të Afrim Karaxhës, nuk mund të trajtohet si marrëveshje për pjesëtimin e pasurisë së përbashkët të ndërgjyqësve, ashtu si gabimisht vlerëson gjykata e shkallës së dytë. Mënyra e blerjes dhe fitimit të pronësisë në banesën kontestuese është përcaktuar me kontratën mbi blerjen dhe fitimin e së drejtës së pronësisë së banesave dt. 05.11.1980 dhe kjo është pasuria e bashkëshortëve, e krijuar gjatë bashkësisë martesore. Andaj, kontrata e lidhur më vonë, më 12.08.1982 në të cilën gjykata e shkallës së dytë e

mbështetë aktgjykimin është lidhur dy vite më vonë, qëllimi i ndërgjyqësve nuk ka qenë ndarja e pasurisë së tyre me marrëveshje, pasi që banesa është blerë qysh në vitin 1980. Kjo pasuri është qeverisur me marrëveshje nga të dy bashkëshortët dhe është regjistruar në librat publike në emër të dy bashkëshortëve, në pajtim të nenit 310, po të njëjtë ligj, ku parashihet se të drejtat e bashkëshortëve për sendet e paluajtshme që janë pasuri e tyre e përbashkët regjistrohen në regjistra publike për evidencën e pasurisë së paluajtshme në emër të dy bashkëshortëve si pasuri e tyre e përbashkët në pjesë të papërcaktuara.

Aplikimi i gabuar i së drejtës materiale rezulton në faktin se gjykata e shkallës së dytë qëndrimin e vet nuk e ka mbështetur në dispozitat tjera të cilat rregullojnë bashkëpronësinë e bashkëshortëve. Dispozita e nenit 312, al. 2 të LMF, përjashtohet shprehimi i mundësinë e kontraktimit në dëm të pasurisë së përbashkët të fituar gjatë martesës”.

[...]

“Kontributi i bashkëshortëve nuk mund të matet ashtu si është bërë me ekspertizë pasi që eksperti kontributin e ka llogaritur në bazë të kredisë së marrë nga ana e bashkëshortëve dhe për këtë arsy nuk mund të vlerësohet nga aplikimi i drejtë i ligjit. Anda, me të drejtë theksohet në revizion dhe në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë që aktgjyki i gjykatës së shkallës së dytë është marrë me aplikimin e gabuar të së drejtës materiale për cilën arsy kjo gjykatë aktgjykimin e goditur e ndryshoi dhe aktgjyki i gjykatës së shkallës së parë ka mbetur në fuqi”.

[...]

Pretendimet e parashtruesit

32. Në lidhje me pretendimet e parashtruesit dhe kërkesën drejtuar Gjykatës, pretendimet e parashtruesit ndahen si në vijim:
  - A. Pretendimi lidhur me procedurën në Gjykatën Komunale në Prishtinë; dhe
  - B. Pretendimi lidhur me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme.
33. Lidhur me procedurën në Gjykatën Komunale në Prishtinë, parashtruesi argumenton: [...] “Gjykata Komunale me veprimet e saja dhe në disa raste me mosveprim ka shkelur të drejtat e garantuara me ligjet vendore, me Kushtetutën e Kosovës, dhe aktet ndërkombëtare. Gjykata Komunale ka zvarritur procedurën e cila është procedure e ndjeshme dhe lidhet me raportet familjare, janë mbajtur diku 15-16 seanca gjyqësore prej 10 prillit 2001 deri me 12 korrik 2005. Gjyqtarja gjykuese nuk ka poseduar mirësjellje dhe trajtim të barabarte të palëve në procedurë. E njëjta ka neglizhuar pretendimet permanente të parashtruesit për vlerësimin e pasurisë së veçantë në pasurinë e bashkësisë martesore, ka refuzuar pa arsy ligjore pretendimet e parashtruesit për Caktimin e Masës se Përkohshme të pasurisë së përbashkët, ka tejzgjatur procedurën e ekzekutimit të Aktgjykit të shkallës së dytë, deri më tani nuk ka lejuar që parashtruesi të shfrytëzojë dhe disponoje me “pjesën” e pasurisë së tij. Procedura e përmbarimit-ekzekutimit nga Gjykata Komunale

ka filluar me Propozimin e parashtruesit C.nr. 572/11 më 19.04.2011 kurse ende nuk ka përfunduar. Parashtruesi i kërkesës për 13 vite me veprimet e Gjykatës është privuar arbitrarisht nga pjesa e pronës se tij”.

34. Në këtë drejtim, ai pretendon shkelje të nenit 31.1 dhe 2 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] dhe nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës dhe të nenit 6, par. 1 [E Drejta për një Proces të Rregullt], dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).
35. Lidhur me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. Mlc. 93/2011, të 1 shkurtit 2013, parashtruesi pretendon se: [...] ”*Gjykata Supreme ka vendosur njëjtë si Gjykata Komunale, nuk ka administruar si provë relevante, pasurinë e veçantë të parashtruesit gjatë kohës së bashkësisë martesore, të cilat pretendime tërë kohën i ka paraqitur parashtruesi, në mënyrë që të vërtetojë ndikimin apo mosndikimin e kësaj prove në ndarjen e pasurisë. Në arsyetimin e Aktgjykimit i cili ka qenë rast i fundit për parashtruesin dhe në të cilin ka shpresuar për triumfin e drejtësisë parashtruesi. Gjykata nuk ka dhënë arsyë të qarta juridiko-kushtetuese në aspektin e të gjitha fakteve-provave të cilat janë relevante për dhënien e një Vendimi të ligjshëm, por menjëherë ka vlerësuar si të pabazuara pretendimet e parashtruesit. Fare nuk ka përmendur nenin 5 të Kontratës – që ku specifikuar qartë së në rast kontesti në marrëdhëni bashkëshortore-prindërore, palët janë marrë vesh se banesën do ta ndajnë në bazë të investimit të secilit”.*
36. Parashtruesi më tej pretendon që [...] “*për shkak të marrjes së një Aktgjykimi jo të drejtë nga Gjykata Supreme, cenimin e të drejtave të parashtrimit të provave relevante, ndershmërisë së procedurës, se ndërhyrja e kësaj natyre nuk është proporcionale dhe e mjaftueshme që të sigurojë individin për garancitë procedurale që janë të domosdoshme në një shoqëri demokratike dhe veçmas në një shoqëri e cila po ecë në drejtim të përforcimit të parimeve dhe standardeve për gjykim të drejtë dhe respektimit të mbrojtjes së të drejtave dhe lirive të njeriut, të garantuara me Kushtetutë dhe aktet ndërkombëtare*”.
37. Lidhur me këtë, parashtruesi pretendon shkeljen e nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës, nenit 6 [E Drejta për një Proces të Rregullt], dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, neni 7, neni 10 dhe neni 17 i Deklaratës Universale për të Drejta të Njeriut.
38. Parashtruesi konkludon, duke kërkuar nga Gjykata që:

“Kërkesën e parashtruesit të kërkesës ta shpallë të pranueshme.

• Në përputhje me Rregullin 39 të Rregullores së Punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, të urdhëroj mbajtjen e seancës dëgjimore;

• Të konstatojë cenimin e të drejtave individuale të parashtruesit të kërkesës Afrim Karaxhës, të garantuara me nenet 31, 46 dhe 54 të Kushtetutës së

Republikës së Kosovës, nenet 7, 10 dhe 17 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut, nenin 6 dhe nenin 1 të Protokollit 1 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut në procedurat gjyqësore të Gjykatës Komunale në Prishtinë dhe marrjes së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës; dhe të

- *Përcaktojë çfarëdo të drejte ose përgjegjësie për palët në kërkesë që kjo Gjykatë e nderuar i vlerëson si të bazuara juridikisht dhe të arsyeshme”.*

Pranueshmëria e kërkesës

39. Gjykata vëren se, në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, duhet së pari të shqyrtojë nëse ai i ka përbushur të gjitha kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë, Ligj dhe Rregullore të punës.

40. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113, paragrafi 7, i Kushtetutës, i cili parasheh që:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

41. Përveç kësaj, neni 49 i Ligjit parashët që “Kërkesa parashtronhet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.

42. Në rastin konkret, Gjykata vëren se janë shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj. Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesit i është dorëzuar aktgjykimi i Gjykatës Supreme më 25 prill 2013, dhe ai e parashtri kërkesën e tij në Gjykatë, më 14 gusht 2013.

43. Kështu, Gjykata konsideron se parashtruesi është palë e autorizuar dhe i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion me ligjin e zbatueshëm dhe kërkesa është paraqitur brenda afatit katër (4) mujor.

44. Megjithatë, Gjykata gjithashtu duhet të marrë parasysh rregullin 36 të Rregullores, i cili parashët:

(1) Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: (c) kërkesa është qartazi e bazuar..”.

“(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

*(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose
[...], ose
d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*

Pretendimi në lidhje me procedurën në Gjykatën Komunale në Prishtinë

45. Në këtë drejtim, parashtruesi pretendon që: [...]”Gjykata Komunale ka zvarritur procedurën e cila është nj; procedurë e ndjeshme dhe lidhet me raportet familjare, janë mbajtur diku 15-16 seanca gjyqësore prej 10 prillit 2001 deri më 12 korrik 2005. Gjyqtarja gjykuese nuk ka poseduar mirësjellje dhe trajtim të barabarte të palëve në procedurë. E njëjtë ka neglizhuar pretendimet permanente të parashtruesit për vlerësimin e pasurisë së veçantë në pasurinë e bashkësisë martesore, ka refuzuar pa arsyen ligjore pretendimet e kërkuesit për Caktimin e Masës së Përkoħshme të pasurisë së përbashkët, ka tezgjatur procedurën e ekzekutimit të Aktgjykimit të shkallës së dyte, deri më tani nuk ka lejuar që parashtruesi të shfrytëzojë dhe disponoj me “pjesën” e pasurisë së tij. Procedura e përmbarimit-ekzekutimit nga Gjykata Komunale ka filluar me Propozimin e parashtruesit C. nr. 572/11 më 19.04.2011 kurse ende nuk ka përfunduar. Parashtruesi i kërkësës për 13 vite me veprimet e Gjykatës është privuar arbitrarisht nga pjesa e pronës së tij”.
46. Parashtruesi i kërkësës pretendon zvarritjen e procedurës nga ana e Gjykatës Komunale në Prishtinë, gjatë periudhës ndërmjet vitit 2001 dhe 2005 dhe periudhës pasi ai e ka paraqitur një propozim për ekzekutimin e Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1546/08, të 24 shkurtit 2011.
47. Në lidhje me pretendimin e parë të lartcekur, gjegjësisht për periudhën 2001-2005, për ta përcaktuar juridiksionin kohor të Gjykatës, është me rëndësi të identifikohet, në secilin rast konkret, koha e saktë e shkeljes së pretenduar. Me këtë rast, Gjykata duhet të marrë parasysh faktet për të cilat parashtruesi ankohet dhe fushëveprimin e së drejtës kushtetuese që pretendohet të jetë shkelur (shih, *mutatis mutandis*, Blečić kundër Kroacisë, kërkesa Nr. 59532/0, GJEDNJ, Aktgjykimi i 8 marsit 2006).
48. Në këtë drejtim, Gjykata gjithashtu i referohet rregullit 36 (3) h), i cili përcakton:
- [...]
“(3) Po ashtu, një kërkësë mund të konsiderohet si e papranueshme edhe në rastet vijuese, kur:
h) kërkesa nuk është *ratione temporis* në pajtim me Kushtetutën”.
49. Gjykata vëren se pretendimi i parashtruesit në lidhje me procedurën gjyqësore në Gjykatën Komunale në mes të vitit 2001 dhe 2005 i referohet një periudhe kohore para 15 qershorit 2008, datë kur Kushtetuta ka hyrë në fuqi, dhe para se Gjykata të kishte juridiksion kohor. Prandaj pretendimet e lartpërmendura të parashtruesit të kërkësës konsiderohen si të papajtueshme *ratione temporis* me Kushtetutën (shih, KI25/09, parashtrues Shefqet Haxhiu, Aktvendimi për papranueshmëri, i 25 qershorit 2010).
50. Në lidhje me procedurën për përmbarimin e Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1546/08, të 24 shkurtit 2011, Gjykata vëren se Gjykata Komunale në Prishtinë, në Aktvendimin e saj të 6 qershorit 2012, e refuzoi si të

pabazuar propozimin e parashtruesit pér ekzekutimin e aktgjykimit të lartpermendur.

51. Gjykata Komunale në Prishtinë e arsyetoi vendimin e saj, duke konstatuar se Aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut, i 24 shkurtit 2011, pér të cilin parashtruesi propozoj përmbarimin, nuk përban elemente të përmbarimit, siç parashihet me nenin 26 të Ligjit pér procedurën përmbarimore.
52. Kundër Aktvendimit të lartpermendur, parashtruesi i kërkesës ka ushtruar ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, e cila vendosi (Aktvendimi i 6 nëntorit 2012) pér ta kthyer çështjen pér rigjykim në Gjykatën Komunale në Prishtinë. Në ndërkohë, përkatësisht më 1 shkurt 2013, Gjykata Supreme, me Aktgjykimin e saj, vendosi të ndryshojë Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1546/08, të 24 shkurtit 2011, pér të cilin parashtruesi propozoi përmbarimin dhe vendosi të vërtetojë Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë.
53. Në këtë drejtim, parashtruesi nuk i ka mbështetur pretendimet e tij, duke treguar se si dhe zvarritja e përmbarimit të Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1546/08, të 24 shkurtit 2011, nga Gjykata Komunale në Prishtinë, i ka shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë.
54. Bazuar në shkresat e lëndës, parashtruesi nuk e ka ngritur këtë zvarritje të procedurës përmbarimore në gjykatat e rregullta, dhe as nuk ka dëshmuar se ai është përpjekur ta përshtypejtojë procedurën.
55. Prandaj, ky pretendimi parashtruesit është qartazi i pabazuar.

Pretendimi lidhur me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme

56. Lidhur me aktgjykimin e Gjykatës Supreme, parashtruesi pretendon se: [...]”*Gjykata Supreme ka vendosur njëjtë si Gjykata Komunale, nuk ka administruar si prov relevante, pasurinë e veçantë të parashtruesit gjatë kohës së bashkësisë martesore, të cilat pretendime tërë kohën i ka paraqitur parashtruesi, në mënyrë që të vërtetojë ndikimin apo mosndikimin e kësaj prove në ndarjen e pasurisë. Në arsyetimin e Aktgjykimit i cili ka qenë rast i fundit pér parashtruesin dhe në të cilin ka shpresuar pér triumfin e drejtësisë parashtruesi. Gjykata nuk ka dhënë arsyet e qarta juridiko-kushtetuese në aspekt të gjitha fakteve-provave të cilat janë relevante pér dhënien e një Vendimi të ligjshëm, por menjëherë ka vlerësuar si të pabazuara pretendimet e parashtruesit. Fare nuk ka përmendur nenin 5 të Kontratës – që ku specifikuar qartë së në rast kontesti në marrëdhëniet bashkëshortore-prindërore, palët janë marrë vesh se banesën do ta ndajnë në bazë të investimit të secilit”.*
57. Në rastin e parashtruesit, Gjykata Supreme e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë dhe e ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 1546/08, të 24 shkurtit 2011, ku arriti në përfundim se Gjykata e Qarkut në Prishtinë gabimisht e kishte zbatuar të drejtën materiale.

58. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese që të merret me gabimet e fakteve ose ligjit, që pretendohet të jenë kryer nga Gjykata Supreme, përvèç dhe për aq sa ajo mund të ketë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë.
59. Gjykata më tej ripërsërítë se sipas Kushtetutës, nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt përkitazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz kundër Spanjës, Nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, paragrafi 28; shih, gjithashtu, Rastin KI70/11 të parashtruesve Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
60. Gjykata Kushtetuese vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në térësinë e tyre, janë zhvilluar në mënyrë të tillë që parashtruesi i kërkesës të ketë pasur gjykim të drejtë (shih, *inter alia*, Eduards kundër Mbretërisë së Bashkuar, kërkesa Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
61. Gjykata Supreme, në Aktgjykimin e saj, qartë arsyetoit se; [...]”Kontrata për blerjen e banesës (vërtetuar në Gjykatën Komunale në Prishtinë), më 12.08.1982), lidhur në mes Afrim Karaxhës dhe [bashkëshortes] dhe të atit të Afrim Karaxhës, nuk mundet të trajtohet si marrëveshje për pjesëtin e pasurisë së përbashkët të ndërgjyqësve, ashtu si gabimisht vlerëson gjykata e shkallës së dytë. Mënyra e blerjes dhe fitimit të pronësisë në banesën kontestuese është përcaktuar me kontratën mbi blerjen dhe fitimin e të drejtës së pronësisë së banesave, të 05.11.1980. dhe kjo është pasuria e bashkëshortëve e krijuar gjatë bashkësisë martesore” dhe vërtetoi se “Gjykata e shkallës së parë drejt ka zbatuar të drejtën materiale kur ka vërtetuar se ndërgjyqësit janë pronarë të ½ pjesës ideale të banesës kontestuese” [...] ”që aktgjykimi i gjykatës së shkallës së dytë është marrë me aplikimin e gabuar të së drejtës materiale për cilën arsyet kjo gjykatë aktgjykimin e goditur e ndryshoi dhe aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë ka mbetur në fuqi”.
62. Prandaj, Gjykata vëren se arsyetimi në Aktgjykimin e Gjykatës Supreme është i qartë dhe, pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu ka gjetur se procedurat në gjykatat e rregullta nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrale (shih, *mutatis mutandis*, Shub kundër Lituanisë, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
63. Për arsyet e mësipërme, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës në asnjë mënyrë nuk i arsyetojnë pretendimet për shkeljen e të drejtave të tij kushtetuese.
64. Prandaj, Gjykata konkludon se kërkesa e parashtruesit është e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullin 36 (1) c), 36 (2) b) dhe 36 (3) h) të Rregullores së punës, më 20 janar 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

